

ROK SZKOLNY 2020/2021

POMPIKOWE DOMOWE PRZEDSZKOLE

Zajęcia korekcyjno-kompensacyjne - parę zabaw na koncentrację uwagi

Co to właściwie jest koncentracja uwagi?

Koncentracja to umiejętność skupiania i utrzymywania uwagi na ściśle określonych zadaniach. Jest konieczna podczas wszelkiego rodzaju świadomych działań. Umiejętność ta rozwija się stopniowo w toku życia człowieka: u małych dzieci występuje uwaga mimowolna (czyli przyciągana bez ich woli przez np. poruszający się przedmiot czy głośny dźwięk), natomiast tzw. uwaga kierowana rozwija się później (od ok. 3 roku życia przez wiek przedszkolny i wczesnoszkolny). Dzięki niej jesteśmy w stanie kierować naszą uwagą, dostrzegać i robić to, co jest dla nas ważne w danym momencie.

· **Rysowanie** przez kalkę, by jak najdokładniej odtworzyć postać lub cały rysunek. Następnym etapem może być dokładne zamalowywanie poszczególnych elementów obrazka.

- **Wskazywanie** części ciała. Nazywamy szybko i wskazujemy na sobie części ciała. Dziecko ma robić to samo na sobie. Dla zmylenia co jakiś czas wskazujemy część ciała inną, niż wymieniamy – zadaniem dziecka jest wskazywać prawidłowo na podstawie usłyszanej instrukcji słownej.

- **Powtarzanie** usłyszanego rytmu. Dziecko ma za zadanie wysłuchać rytmu zademonstrowanego przez osobę dorosłą (np. za pomocą cymbałków, bębenka lub kłaśnięciami), a następnie wystukać go samodzielnie.

- **Odgadywanie** kształtów. Rysujemy na plecach dziecka figury geometryczne lub proste obrazki. Dziecko ma za zadanie odgadnąć rysunek lub narysować odpowiedź na kartce

- **Znikający przedmiot**. Rozkładamy przed dzieckiem, w jednej linii, kilka przedmiotów. Dajemy mu chwilę na dokładne przyjrzenie się kolejności ich ułożenia. Zasłaniamy dziecku oczy, a następnie zabieramy jeden z nich. Zadaniem dziecka będzie odgadnąć, który przedmiot został zabrany. Można również zmienić kolejność przedmiotów.

- **Rymowanki** – nauka krótkich rymowanych wierszyków, wyliczanek np.:

Siała baba mak

Siała baba mak,
nie wiedziała jak.

Dziadek wiedział,
nie powiedział,

a to było TAK!

Raz i dwa

Raz i dwa, raz i dwa,
pewna pani miała psa,
trzy i cztery, trzy i cztery,
pies ten dziwne miał maniery.

Pięć i sześć, pięć i sześć,
wcale lodów nie chciał jeść.
Siedem, osiem, siedem, osiem,
wciąż o kości tylko prosił.

Dziewięć, dziesięć, dziewięć, dziesięć,
kto z was kości mu przyniesie?
Może ja, a może Ty.
Licz od nowa: raz, dwa, trzy.

Życzę powodzenia oraz miłej i radosnej zabawy!

Jola Wołkowicka

